BIJLAGE

Lijst van de in artikel 1 bedoelde produkten

(volgens de nummering van de bijlage van Verordening no. 191/67/EEG)
(Tariefnummer ex 11.02)

— Rijstvlokken	: A III b) (5) (aa) (22) en A III b) (5) (bb) (22)
— Gepelde rijst	: ex A III b) (2) (gg)
— Geparelde rijst	: ex A III b) (3) (gg)
— Rijst, enkel gebroken of geplet	: ex A III b) (4) (gg)

VERORDENING No. 228/67/EEG VAN DE COMMISSIE

van 28 juni 1967

betreffende het zetmeelgehalte van mengvoeders, het zetmeelgehalte en het asgehalte van zemelen en de denaturering van meel van maniok en van andere wortels

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 191/67/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van de op basis van granen verwerkte produkten [1], met name op artikel 19,

Gelet op Verordening no. 194/67/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de regeling voor mengvoeders op basis van granen [2], met name op artikel 19,

Overwegende dat artikel 12 van Verordening no. 191/67/EEG en artikel 3 van Verordening no. 194/67/EEG de bepaling voorschrijven van het variabele element van de heffing dat van toepassing is, enerzijds, op zemelen en andere resten van het malen en van het zeven van granen en, anderzijds, op mengvoeders op basis van granen, volgens het gehalte aan zetmeel van genoemde verwerkte produkten;

Overwegende dat artikel 7, lid 2, van Verordening no. 191/67/EEG de bepaling voorschrijft van een bijzondere heffing op meel en gries van maniok en andere wortels en knollen die een denaturingsproces hebben ondergaan;

Overwegende dat het wenselijk is voor de bepaling van het gehalte aan zetmeel de methode Ewers aan te houden, die door alle Lid-Staten die een officiële methode hebben voorgeschreven is aanvaard en die reeds door Verordening no. 93 [3], aangenomen door toepassing van Verordening no. 19 [4], is aangehouden;

Overwegende dat de onderzoekingen waarmede men bezig is om op gemeenschappelijk niveau het meest doeltreffende denatureringsproces te kiezen nog niet tot een resultaat hebben kunnen leiden; dat het derhalve wenselijk is deze keuze aan de Lid-Staten over te laten, onder voorbehoud dat de ingevoerde produkten feitelijk slechts te gebruiken zijn voor de voorziene bestemmingen overeenkomstig hetgeen in Verordening no. 94 [5], aangenomen door toepassing van Verordening no. 19, is voorzien;

Overwegende dat het om het variabele element van de heffing die op zemelen van toepassing is vast te stellen, noodzakelijk is naast het zetmeelgehalte het asgehalte van deze produkten vast te stellen; dat het aanbeveling verdient hiertoe dezelfde methode te gebruiken als voor de vaststelling van het asgehalte van meel zoals die is vermeld in de bijlage van Verordening no. 162/67/EEG van de Commissie van 23 juni 1967 betreffende de voorwaarden van de vaststelling van de restitutie bij de uitvoer van meel, grutten, gries en griesmeel van tarwe en van rogge [6];

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

---

(1) PB no. 133 van 29.6.1967, blz. 2797/67.

(2) PB no. 133 van 29.6.1967, blz. 2813/67.

(3) PB no. 66 van 28.7.1962, blz. 1908/62.

(4) PB no. 30 van 20.4.1962, blz. 933/62.

(5) PB no. 66 van 28.7.1962, blz. 1910/62.

(6) PB no. 128 van 27.6.1967, blz. 2574/67.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Het zetmeelgehalte in gewichtsprocenten, waarop de berekening van het variabele element van de heffing die van toepassing is op de in artikel 12 van Verordening no. 191/67/EEG en in artikel 3 van Verordening no. 194/67/EEG bedoelde produkten, wordt bepaald volgens de polarimetrische methode Ewers, gewijzigd zoals in de bijlage van deze verordening is bepaald.

Artikel 2

Het in artikel 7, lid 2, van Verordening no. 191/67/EEG bedoelde proces voor de denaturering van de in groep 11.06 van het gemeenschappelijk douanetarief opgenomen produkten bestaat :

a) indien het produkt is bestemd voor dierlijke consumptie, in de toepassing van elke werkwijze welke beoogt dit ongeschikt te maken voor menselijke consumptie;

b) indien het produkt is bestemd voor gebruik in het gieterij-bedrijf, in de toepassing van elke werkwijze welke beoogt dit ongeschikt te maken voor menselijke en dierlijke consumptie.

Artikel 3

De Lid-Staten bepalen de werkwijzen welke voldoen aan de in artikel 2 bedoelde definitie en verstrekken opgave aan de Commissie :

a) van de ter toepassing van deze verordening genomen maatregelen,

b) op de vijftiende van elke maand over de voorafgaande maand, van de hoeveelheden produkt, welke krachtens artikel 7, lid 2, van Verordening no. 191/67/EEG zijn ingevoerd.

Artikel 4

Het asgehalte in verhouding tot de droge stof, waarvan wordt uitgegaan voor de vaststelling van het variabele element van de heffing die van toepassing is op de in artikel 12 van Verordening no. 191/67/EEG genoemde produkten, wordt bepaald door middel van de methode voor de bepaling van het asgehalte van meel die wordt aangegeven in de bijlage van Verordening no. 162/67/EEG.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 juli 1967.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Brussel, 28 juni 1967.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Walter HALLSTEIN

BIJLAGE

Dosering van zetmeel volgens de polarimetrische methode-Ewers gewijzigd

Reagentia

1. Zoutzuur (HCl) aan 1,128 % in gewicht.
   De sterkte van dit zoutzuur moet door titratie worden vastgesteld : 10 cc = 30.94 cc NaOH N/10; bij deze titratie gebruikt men als indicator methylrood 1 °/₀₀ in ethylalcohol 94°.
2. Zoutzuur (HCl) 25 % in gewicht (sp.g. 1.126).
3. Natriumfosforwolframaat 4 % in water.

Toestellen

1. Maatkolfjes van 100 en 250 cc.
2. Een saccharimeter of een polarimeter.

Bereiding van het monster

De te ontleden stof moet zo fijn zijn dat zij door de zeef met ronde mazen van 1 mm diameter gaat. Indien er harde zetmeelrijke deeltjes in voorkomen, zoals bij maïsmeel, rijstmeel, enz., dan moet de fijnheid groter zijn.

Uitvoering der bepaling

a) *Bepaling van de totale draaiing* (= P of S)

Men brengt 2,5 g van de stof in een maatkolfje van 100 cc en voegt er 25 cc verdund zoutzuur van 1,128 % (oplossing no. 1) aan toe. Men draait het kolfje tot de stof goed bevochtigd is en voegt er dan nog 25 cc van hetzelfde verdund zoutzuur bij.

Het kolfje wordt dan in een kokend waterbad geplaatst en gedurende de eerste drie minuten krachtig omgeschud, om de vorming van klonters te vermijden. De inhoud van het waterbad moet voldoende zijn opdat het water blijft koken wanneer men er het kolfje in plaatst. Bij het omschudden mag het kolfje niet uit het waterbad genomen worden. Na 15 minuten wordt het kolfje uit het waterbad genomen, ongeveer 30 cc koud water aan toegevoegd, en snel afgekoeld tot 20 °C. Men klaart dan met de oplossing van fosforwolframzuurnatrium. De te gebruiken hoeveelheid kan niet vooraf aangegeven worden. Voor zuivere zetmeelsoorten is 1 tot 2 cc voldoende. Voor andere produkten dient men 6-8 of 15 cc te gebruiken. Men brengt tot het volume, mengt goed door omschudden, filtreert.

Alvorens het filtraat te polariseren voegt men bij circa 2 cc een druppel van het klaarmiddel. Men wacht een paar minuten en ziet of er ja dan neen een neerslag is gevormd. Ingeval er een neerslag ontstaat, wordt de bepaling herbegonnen met een grotere hoeveelheid klaarmiddel. Men polariseert dan in een buis van 200 mm met een polarimeter ofwel met een saccharimeter.

b) *Bepaling van de draaiing der in water oplosbare actieve stoffen, na behandeling met zoutzuur volgens de methode-Ewers* (P′ of S′)

12,5 g van de stof worden in een maatkolf van 250 cc gebracht. Men voegt er circa 200 cc water aan toe en laat ze gedurende een uur bij kamertemperatuur inwerken, terwijl men af en toe omschudt. Men brengt tot het volume van 250 cc, schudt krachtig om en filtreert. Men brengt 50 cc (2,5 g stof) van het filtraat in een maatkolfje van 100 cc, voegt er 2,1 cc zoutzuur van 25 % aan toe, schudt krachtig om en plaatst het in een kokend waterbad.

Na 15 minuten wordt het kolfje uit het waterbad genomen, ongeveer 30 cc koud water aan toegevoegd en snel afgekoeld tot 20 °C. Men klaart dan met de oplossing van natriumfosforwolframaat, brengt tot het volume, schudt goed om, filtreert en polariseert in een buis van 200 mm met een polarimeter of een saccharimeter.

c) *Berekening van het zetmeelgehalte*

Bij gebruik van een polarimeter :

$$Z = 2.000 \times \frac{P - P'}{\alpha D}$$

Bij gebruik van een saccharimeter :

$$Z = 2.000 \times \frac{\left(\frac{2\,N}{100} \times 0{,}665\right) S - S'}{\alpha D} = \frac{(26{,}6\,N)\,(S - S')}{\alpha D}$$

Z = % zetmeel volgens Ewers.
P = totale draaiing uitgedrukt in polarimetrische booggraden.
P′ = polarimetrische booggraden van de in water oplosbare actieve stoffen.
S = totale draaiing uitgedrukt in saccharimetrische graden.
S′ = saccharimetrische graden van de in water oplosbare actieve stoffen.
N = normaal gewicht van de gebruikte saccharimeter :

bij Franse apparaten N = 16,26
bij Duitse apparaten N = 26,00
bij mixt-apparaten N = 20,00.

Volgens bovenvermelde formules wordt dus bij eventuele aanwezigheid van in water oplosbare actieve stoffen P′ ofwel S′ afgetrokken van de totale draaiing ingeval P′ ofwel S′ positief is en erbij geteld indien P′ of S′ negatief is.

Conventioneel voor deze methode-Ewers worden als α D van zetmeel de volgende cijfers gebruikt :

185,7 voor aardappelzetmeel,
182,7 voor tarwezetmeel,
184,0 voor roggezetmeel,
181,5 voor gerstezetmeel,
181,3 voor haverzetmeel,
185,9 voor rijstzetmeel,
184,5 voor maïszetmeel,
184,0 voor alle andere zetmeelsoorten en zetmeelmengels in samengestelde voeders.

Opmerkingen

Indien de te ontleden stof een aanzienlijke hoeveelheid carbonaten bevat, zal men, bij de bepaling van de totale draaiing, deze eerst vernietigen door toevoeging van zoutzuur, doch zonder een overmaat te gebruiken.

Als klaarmiddel kan men ook volgende produkten gebruiken : 5 cc van een oplossing van zinksulfaat ($ZnSO_4$) van 40 % en 5 cc van een oplossing van kaliumferrocyanide van 10 %. Elke oplossing wordt afzonderlijk bij de te klaren vloeistof gevoegd.

Zie verder de tabellen voor de polarimeter en de verschillende saccharimeters.

Bijvoegsel

Dosering van zetmeel volgens de polarimetrische methode-Ewers gewijzigd.

Formule voor polarimeter :

$$Z = 2.000 \times \frac{P - P'}{\alpha D}$$

Formule voor saccharimeter :

$$Z = 2.000 \times \frac{\left(\frac{2N}{100} \times 0{,}665\right) S - S'}{\alpha D}$$

Uitleg van het getal 2.000

Het specifieke draaiingsvermogen van zuivere produkten krijgt men door de volgende formule :

$$\alpha D = \frac{100 \times \alpha}{L \times C}$$

α = geobserveerde booggraden in polarimeter
= P bij methode-Ewers
L = lengte van de buis in decimeters
C = het gewicht in grammen der actieve stof in 100 cc der oplossing.

$$\text{Dus : } C = \frac{100 \times \alpha}{L \times \alpha D}$$

Voor de methode-Ewers werkt men op 2,5 g in 100 cc met buis van 200 mm met een polarimeter. Daar men de hoeveelheid zetmeel (actieve stof) wil krijgen in 100 g stof, dient men de geobserveerde booggraden te vermenigvuldigen met 40 (men heeft 2,5 g stof opgelost in 100 cc). Men krijgt aldus de volgende formule :

$$\% \text{ zetmeel} = (Z) = \frac{100 \times \alpha \times 40}{2 \times \alpha D} = \frac{2.000 \times \alpha}{\alpha D}$$

Uitleg van $\left(\frac{2N}{100} \times 0{,}665\right)$

De basis van de formule gebruikt bij de methode-Ewers is het αD verkregen door polarimeter.

100 g saccarose in 100 cc in de buis van 100 mm geeft met de polarimeter : 66,5° = αD van saccharose.

Dus 0,665 booggraden in de buis van 100 mm met de polarimeter = 1 g saccharose in 100 cc.

Het normale gewicht van een saccharimeter b.v. van het Duitse apparaat Schmidt & Haensch is 26 g saccharose dat in 100 cc met de buis van 200 mm 100° geeft (saccharimetrische graden).

Dus 1 suikergraad (Duitse saccharimetergraad) = 0,26 g saccharose in 100 cc. Ofwel werkend met buis van 100 mm zoals bij polarimeter : 2 × 26 in 100 cc in de buis van 100 mm = 0,52 saccharose in 100 cc = $\frac{2N}{100}$.

Daar bij de polarimeter (werkend onder dezelfde voorwaarden van volume (100 cc) en van lengte der buis (100 mm)) 1 g saccharose overeenstemt met 0,665 booggraden zal $\frac{2N}{100}$ of 0,52 g saccharose er gelijk zijn aan $\frac{2N}{100} \times 0{,}665$ polarimetrische booggraden.

Dus $\frac{2N}{100} \times 0{,}665$ is de factor om over te gaan van saccharimetrische graden tot polarimetrische booggraden. Voor de Duitse saccharimeter is de factor 0,3458.